

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2020 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-469/20)**

(2020/C 348/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, J. Langer και M. de Ree)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) τελικό 2998 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.54537 (2020/NN) — Κάτω Χώρες, Απαγόρευση χρήσης άνθρακα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή εικάζει ότι η Vattenfall αποκόμισε πλεονέκτημα.
2. Δεύτερος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν κατανέμει ορθώς το βάρος απόδειξης.
3. Τρίτος λόγος: παράβαση της κατ' άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθόσον η Επιτροπή δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους υφίστανται αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη δικαιώματος αντιστάθμισης και δεν καθορίζει το ποσό της υπεραντιστάθμισης της οποίας έτυχε η Vattenfall και καθόσον η απόφαση είναι εγγενώς αντιφατική.
4. Τέταρτος λόγος: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε την αντιστάθμιση προς τη Vattenfall ως συμβατή με την εσωτερική αγορά χωρίς να έχει σχετική αρμοδιότητα.
5. Πέμπτος λόγος: παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον η Επιτροπή δεν καθορίζει αν η αντιστάθμιση προς τη Vattenfall πρέπει να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2020 — LG κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-482/20)**

(2020/C 348/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: LG και πέντε λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: A. Sigal και M. Teder, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, τη σιωπηρή απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 26ης Μαΐου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή τους περί προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους ως προς τις επικοινωνίες των προσφευγόντων με τον εξωτερικό συνεργάτη-σύμβουλό τους, εκτός εάν οι προσφεύγοντες μπορούσαν να εξηγήσουν το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι απόρρητες αυτές επικοινωνίες και το περιεχόμενό τους·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το δικαίωμα προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους αποτελεί θεμελιώδες, καίτοι άγραφο, δικαίωμα βάσει του δικαίου της Ένωσης το οποίο αναγνωρίζεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν μπορεί να εξαρτηθεί από το αν οι προσφεύγοντες θα αποδείξουν ότι οι απόρρητες επικοινωνίες τους συνεχονται ουσιαστικά με την έρευνα ως προς την οποία είναι απόρρητες· κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στον σκοπό τον οποίον εξυπηρετεί η προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το δικαίωμα προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους απορρέει τόσο από την ΕΣΔΑ όσο και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), συγκεκριμένα δε από το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής που προβλέπεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ (άρθρο 7 του Χάρτη) και από το δικαίωμα άμυνας που προβλέπεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ (άρθρο 47 του Χάρτη). Η προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους υπό την ΕΣΔΑ και τον Χάρτη δεν εξαρτάται από τον σκοπό των κρίσιμων επικοινωνιών ούτε από το πλαίσιο στο οποίο αυτές εντάσσονται, αλλά μόνον από την ταυτότητα των συμμετεχόντων.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, ακόμη και αν το δικαίωμα προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών τους, όπως προβλέπεται στην ΕΣΔΑ και στον Χάρτη, μπορεί να περιοριστεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι εν λόγω περιορισμοί πρέπει να προβλέπονται από νόμο. Δεν είναι δυνατό να στηρίζονται σε ληφθείσα κατά διακριτική ευχέρεια απόφαση διοικητικής αρχής.

Προσφυγή της 13ης Αυγούστου 2020 — LP κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-519/20)

(2020/C 348/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: LP (εκπρόσωποι: J. Bosquet και G. Op de Beeck, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 22ας Οκτωβρίου 2019, περί άρνησης πρόσληψης του προσφευγόντος ως διαπιστευμένου κοινοβουλευτικού βοηθού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση)·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 14ης Μαΐου 2020, περί απόρριψης του αιτήματος που είχε υποβάλει ο προσφεύγων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων, κατά της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης (δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.